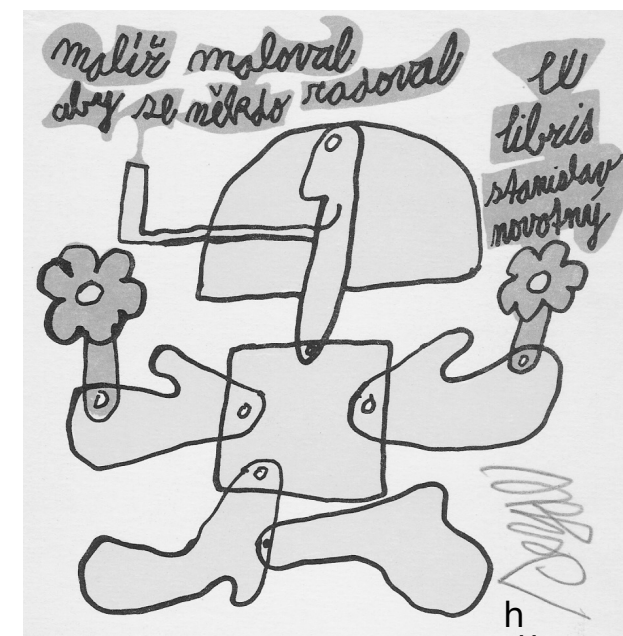

Šolcův statek v Sobotce
Galerie Karla Samšiňáka

Nezbedná grafika

Galerie Karla Samšiňáka

Šolcův statek v Sobotce
Šolcova čp. 133

Vstupné dobrovolné
Otevřeno denně 8-11 a 13-17

Občanské sdružení
Přátelé Šolcova statku

U Studánky 449/5, Praha 7, 170 00
IČO 270 02 128
č. účtu 2255406001 / 5500
www.solcuvstatek.cz

3. - 26. července 2013

Vernisáž: středa 3. 7. 2013 v 15 hodin
Výstavu připravil: Zdeněk Řehák, člen SSPE
Úvodní slovo: Ivan Kozel

3. - 26. července 2013

Nezbedná grafika

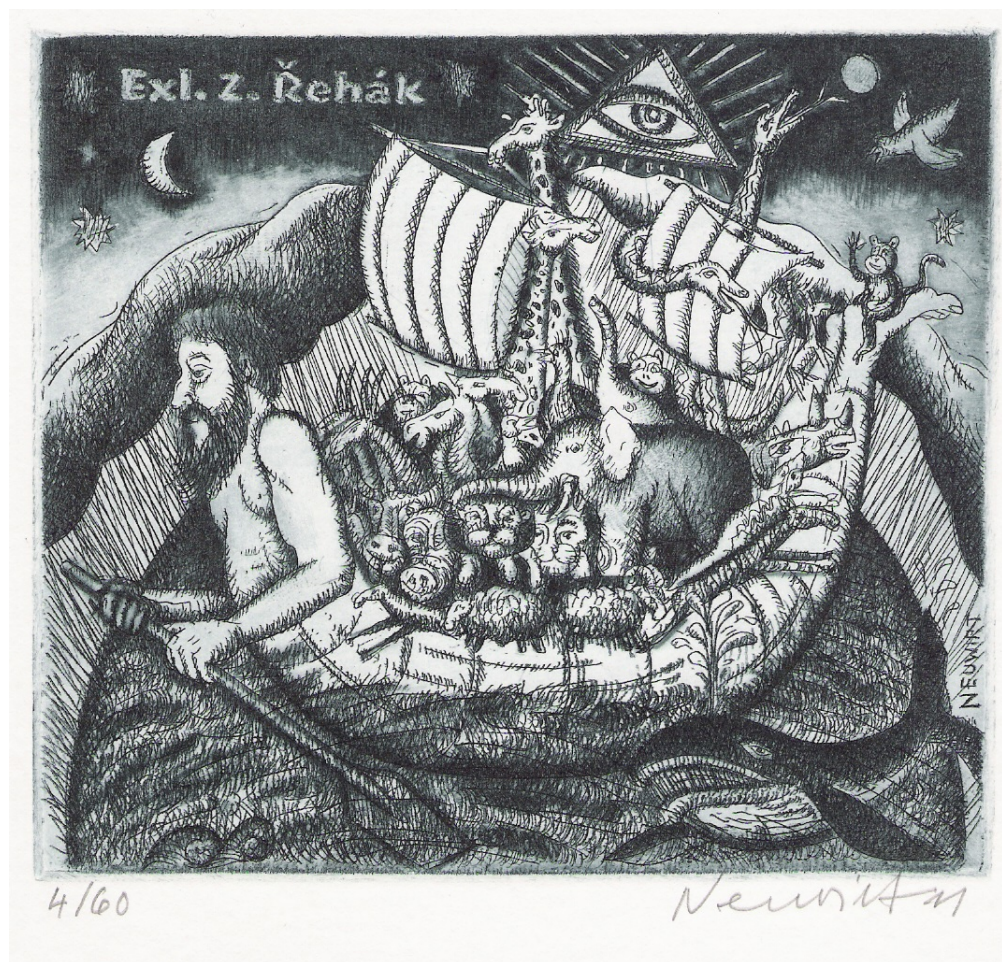
Moje blížíci se sedmdesátka říká, že už jsem si odžil podstatný díl mně svěřeného života. A ten život mi občas uštedřil pěknou řádku - vzpomínám si třeba na řadu neúspěchů u druhého pohlaví v pubertě, potom nejednu příhodu z vojenské základní služby, následně třeba na vstup sprátených vojsk na území našeho státu. Skvělé byly i politické prověrky v zaměstnání při následující normalizaci a následně roční školení marxismu - leninismu za trest. V novém režimu se mi také pěkně povedla výpověď z práce pro nadbytečnost v mých šestapadesáti letech. Nu, a aby tu různou míru životních trablů člověk duševně vydržel, musí zaujmout nějaký životní postoj:

Buď se budeme rvát a bojovat jako Ilja Muromec nebo Arnold Schwarzenegger a staneme se hrdinou, ať to stojí, co to stojí. Spíše se ale z nás stane troška, protože v životě filmové triky nefungují. Přiznejme si také, že počet obětí potřebných na vznik jednoho nepokořeného hrdiny je až příliš velký na malý národ.

Nebo budeme trable snášet křesťanským způsobem a po první ráně přes ústa nastavíme druhou tvář a budeme se těšit z toho, jak nás náš Pán miluje a křížkem navštěvuje. Občas nám opravdu nic jiného než rezignace nezbyvá, ale přiznejme si, že ve většině z nás je schován malý rebel nebo ve věřících ďáblík, který nám nedovolí žít ve fatálním odevzdání osudu.

Většinou však uděláme krok nebo dva stranou a z jiného pohledu na problém, z té jiné perspektivy nám vznikne odstup či nadhled a pak naskočí úsměv, škleb nebo výsměch plebejce. To je případ, který já preferuji, a jeví se mi, že pro obyčejný život i pro duševní zdraví jedince je tento přístup osvědčený a nejlepší.

A právě tento životní přístup s určitým nadhledem, který nazýváme humorem, ten já miluji a ten celý život ho vyhledávám. Od puberty jsem začínal jako fanoušek, sběratel a také potenciální autor kresleného humoru, a když jsem pak později, před více než třiceti lety objevil sbírání „malého výtvarného

umění“, tedy exlibris, ke kterému jsem s nadšením dezertoval, i tam jsem hledal humor. A o tom, že jsem ho našel i v těchto malých grafických formátech, svědčí tato výstava, kterou jsem dopřál uspořádat k mé blížíci se sedmdesátce.

Název výstavy je „Nezbedná grafika“ a je na Vás, abyste posoudili, nakolik jsou vystavená exlibris nezbedná nebo zbedná. V každém případě ale věřím, že Vás vystavené grafiky opravdu dobře pobaví a vyloudí na Vašich tvářích úsměv.

Řadu umělců zde zastoupených znáte z výstavních síní, kde prezentují svá díla, obrazy nebo větší formáty grafiky s klasickými a vážnými náměty. Ale

malý formát umělce nezavazuje k velké výpovědi a občas ho i inspiruje tropit si žerty ze světa kolem něho, nebo i ze sebe samého. Na výstavních panelech zde uvidíte malé formáty grafiky, kde nám umělci dávají nahlédnout pod klobouk svých myšlenek, a proto sledujte s úsměvem, jak oni ten náš svět okolo vidí. Přeji Vám příjemný estetický zážitek a příjemnou zábavu.

Zdeněk Řehák